TUNTURILEHTI

☆ N:o 3/14.08.2001

Delegaatio tuijottaa puuhun.

Rummun kalvo.

Kolbman kesädelekaatio kävi Elimäellä

Tässä joitakin näytteitä Haaviston Toivon kädentaidoista. Vaikka ei ihan napapiirillä ollakaan sai Elimäellä näiden esineiden kautta tuntumaa oikeaan Lappiin. Opimme, että kunnon kuksan, puukon tai rummun teko on aikaaviepää puuhaa. Kotimatkalle lähdettäessä moni kävi viime hetkeen asti verstaassa pähkimässä ostopäätöstä.

Raaka-ainehyllystä päätellen puutuotteita tulee riittämään vastakin.

Mustialan arboretum oli joukolla ihailtava paikka. Sen on noin 100 vuotta sitten perustanut Axel Tigerstedt ja sen jälkeen on puistoon kerätty kasveja ympäri maailmaa. Parikin luontopolkua parhaiden paikkojen halki antaa hyvän kuvan tarjonnasta. Opaskin järjestyy ryhmille etukäteen varaten. Mustialasta voi ostaa taimia, siemeniä, tilaviinejä, käsityötuotteita, matkamuistoja, kahvilla voi poiketa parissakin paikassa. Ja niin edelleen.

Alue on laaja. Sen kauimmaisessa päässä metsän keskellä sijaitsee Tigerstedtin sukuhauta.

Vihje kiinnostuneille: Mustialan arboretum sijaitsee aivan Elimäen keskustan tuntumassa Kouvola-Helsinki-tien vieressä. Opasteet ovat hyvät. Jos tullaan Mansesta, niin Kausalasta käänny oikealle kädelle Elimäen viitan mukaan. Pääset hiukan vähemmällä.

Kolbmaryhmä teki kesäkuussa retken Elimäelle tutustumaan Mustialan maankuuluun arboretumiin. Samalla oltiin kylässä Eiran ja Toivon (Haavisto) luona. Kiitokset vielä kerran isäntäväelle lämminhenkisestä vieraanvaraisuudesta. Retki ajoitettiin tosi kauniiseen viikonvaihteeseen. Menomatkalla käytiin ottamassa suuntaa Lahden Urheilupuiston ison mäen huipulta. Ja Hollolasta, Kukonkoivun Essolta ostettiin vitsikirja, josta riitti riemua yötä myöten.

Timo Tulosmaa

Delegaatio Tigerstedtin haudalla.

Toivo ja kuksat.

Kaksi puukkoa.

Lahden suurmäen tornista näki melkein Tampereelle.

Puheenjohtajan tähdenvälit

Tämä kesä jää mieliin kukkaloiston ja luonnonmarjojen runsauden kesänä. Väriä luonnossa on riittänyt yllin kyllin. Marjat ovat kypsyneet ennätysvauhtia ja sadot ovat olleet runsaat. Lakkaaika on ohi ja edessä on mustikoiden ja metsävattujen poiminta, kun vain ehtisi muilta kiireiltä.

★

Keväisenä viikonloppuna johtokunta tutustui työn merkeissä ovtsilaisten Haristupaan. Vallan mainio oli pihapiiri tupineen ja saunoineen. Tunturikerho Ovtsin uusi viiri lipputangossa oli juhlistamassa paikan rauhaa ja jalanjälkien pilaamatonta ympäristöä. Nukkumaan maltoimme mennä vasta aamuyön tunteina eikä seuraavana päivänä kenelläkään tuntunut olevan mitään kiirettä kotimatkalle. Lauantain pitkässä kokouksessa pohdimme monia ajankohtaisia asioita ja illan kuluessa visioimme Tunturiladun tulevaisuutta Juhana Hämeen opastuksella.

Ovtsilaiset, Pauli ja Ritvis eturivissä, suuret kiitokset johtokunnan puolesta, kun saimme olla vieraananne ja kokea Haristuvan ajatonta tunnelmaa.

★

Tunturilatulaisia oli melkoinen joukko Suomen Ladun leiripäivillä Pajulahdessa. Siellä erottuivat joukosta sellaiset latuyhdistykset, joiden jäsenillä oli yhtenäinen yhdistyksen paita yllään.

Olisiko tunturilatulaisten aika hankkia tyylikkäät omat paidat, joita voisi käyttää vaikka katuliikenteessä. Näkyisimme ja erottuisimme ihmismassoista selkeästi. Varmaan harkitsemisen arvoinen asia.

Leiripäivien vaelluskilpailussa oli kerhojoukkueita Kavtsista ja Kolbmasta. Joko ensi vuonna joukkueita olisi lähes jokaisesta kerhosta, kenties johtokunnastakin.

Kavtsin joukkue, Maula-Maula-Alapuranen, saavutti hopeasijan taistellen voitosta viimeiseen tikkaan saakka. Onnittelut.

★

Elokuun loppupuolella meidät tunturilatulaiset on kutsuttu toiseksi nuorimman kerhon vieraiksi.

Tunturikerho Geatkin jäsenet ovat tarmokkaasti paneutuneet kesäpäivien järjestämiseen. Mielenkiintoinen viikonloppu on edessä. Kesäpäivillä voimme jo viritellä keskusteluja syksyn tapahtumista. Työryhmät Susiaisten ja Ykinsillan juhlallisuuksien järjestämiseksi ovat suunnitelleet ja valmistelleet ohjelman. Ykinsillan laatan paljastamisjuhlallisuuksien suhteen on ollut ennakkokyselyjä.

★

Tämän juhlavuoden viimeinen yhteinen tilaisuus on marraskuussa Helsingissä, vuosikokous ja 55-vuotisjuhla. Vuosikokouksessa tärkeiden toimintasuunnitelman ja talousarvion sekä henkilövalintojen lisäksi käsitellään jäsenaloitteen pohjalta Susikyrön sähköistämistä. Aihe on monia kiinnostava ja tunteita herättävä, mistä syystä päätöksen kypsymiselle tulee antaa aikaa. Hätiköiden näinkin tärkeää ja Susikyrön kämppien käyttöä muuttavaa päätöstä ei pidä tehdä. Johtokunta on valmistellut asiaa perusteellisesti ja esittää työnsä tuloksen kokouksessa.

Syyskokouksessa on sähköistämisen alustava käsittely ja mahdollinen päätös tehdään kevätkokouksessa. Kokouksessa käsitellään myös kämppäsääntöjen tarkentaminen ja ajankohtaistaminen joiltakin osin. Samoin päätetään kämppävaimen lunastushinnan suuruudesta. Hinta on ollut muuttumaton yli kymmenen vuotta.

Syyskokouksen jälkeen on sitten juhlan aika. Kavtsilaisten järjestämä ohjelma on kiinnostava sekä lauantaina että sunnuntaina.

Hyvää loppukesää kaikille. Kesäpäivillä tavataan.

Raimo

Kuuma kesä alkaa olla takana. Syksyyn mahtuu taas paljon tapahtumia, joihin toivomme mahdollisimman monien tulevan mukaan. Katso tarkemmin toimintamuistiosta.

Johtokunnan kokouksissa on käsitelty mm. seuraavia asioita:

- Kärrikaltion hallintasopimusta Tunturikerho Kavtsin kanssa jatketaan 10 vuotta eteenpäin vuoden 2011 loppuun saakka.
- Haristuvan hallintasopimus Tunturikerho Ovtsin kanssa käsitellään syyskokouksessa.
- Lapin kämpillä olevat maksulaput ovat jo varsin vanhoja. Ne uusitaan samalla, kun siirrytään euromääräisiin summiin. Siihen asti käytetään vanhoja lomakkeita.
- Johtokunnan huolena on Tunturilatu-lehden uuden toimittajan löytäminen pikaisesti. Antti Karlin on lopettamassa vuoden vaihteessa.
- Koska Tunturilatu-lehti on jäsenlehti, sitä ei voi tilata ilman jäsenyyttä.
- OK-opintokeskuksen tukea opintokerhoihin ja -kursseihin voi hakea Suomen Ladun kautta. Tukea on jaossa enemmän kuin tähän mennessä on osattu hakea. Kannattaa ainakin tarkistaa, olisiko kerhon järjestämä koulutus tuen piiriin kuuluvaa.

Kevätkokouksessa Vaasassa oli läsnä 52 yhdistyksen jäsentä. Kokouksessa hyväksyttiin vuoden 2000 toimintakertomus ja tilinpäätös.

sihteerinne **Iitu Gerlin** :)

JÄSENASIAA

Haluan liittyä Tunturilatuun/tunturikerhoon!

Kun haluat liittyä Tunturilatuun niin lähetä osoitetietosi allekirjoittaneelle.Saat minulta kirjeen jossa on saatekirjeen lisäksi tilisiirtolappu, liittymis- kaavake ja Tunturilatu -lehti.

Maksettuasi jäsenmaksun palauta täytetty liittymiskaavake allekirjoittaneelle.

Tunturilatulehdestä löytyvät kerhojen toimihenkilöt ja yhteystiedot, heidän kauttaan saat tietoa asuinpaikkakuntasi tunturikerhotoiminnasta.

Ole aktiivinen ja ota yhteyttä.

Tunturilatu terveisin!

Pirjo Sinilehto
Veisunkatu 14 as 5
33820 Tampere
puh.03-2662592
e-mail pirjsini@saunalahti.fi

Haluan liittyä jäseneksi TUNTURILATUUN

Sukunimi .....

Etunimi .....

Synt.aika .....

Jakeluosoite .....

Postinum. ..... Postitoimipaikka .....

Ammatti ..... Puhelin kotiin .....

Haluan liittää jäseneksi myös seuraavat perheenjäsenet:

Nimi ..... synt.aika .....

Nimi ..... synt.aika .....

Nimi ..... synt.aika .....

Palautetaan jäsensihteerille katso osoite siv. 3.

TUNTURILADUN INTERNET SIVUT LÖYTYVÄT OSOITTEESTA:

www.megabaud.fi./~kavtsi/
tai
www.saunalahti.fi/tunturilatu

Tunturilatu-lehden aineistopäivät 2001

Aineisto tuleviin lehtiin on oltava perillä seuraavasti:

4/01 30.11.2001

Aineisto lähetetään osoitteella: Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki tai sähköpostilla: antti.karlin@utu.fi *(Huom. vanha osoite antti.karlin@pp.inet.fi on poissa 31.8. alkaen)*

Kuva-aineisto datana: ilmos@wakkanet.fi. Huom! Kuvat tif- tai jpg-tiedostoina.

VAROITUS

Toimitussihteeri sai tällaisen sähköpostin, jossa lähettäjänä oli Pirjo Sinilehto. Tuskin Pirjo tietää tällaista lähettäneensä.Tällaista liitettä EI SAA AVATA, koska siinä on virus. Muutenkin älkää availko outoja englanninkielisiin teksteihin liittyviä liitetiedostoja. Vaimoni sai liitteen nimellä todistus ja se oli vastaavanlaisen viestin liitteenä.

Antti Karlin

Lähettäjä: ~~Pirjo Sinilehto <pirjsini@saunalahti.fi>~~
Vastaanottaja: <antti.karlin@pp.inet.fi>
Lähetetty: ~~6. elokuuta 2001 19:28~~
Liite: cr-pl713.zip.pif
Aihe: ~~cr-pl713~~

Hi! How are you?

I send you this file in order to have your advice

See you later. ~~Thanks~~

JÄSENLEHTI TUNTURILATU

Vastaava toimittaja: Raimo Pahkala

Toimitussihteeri: Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki pk. 02-8414 418, email: antti.karlin@utu.fi

Julkaisutoimikunta: Raimo Pahkala, Anne Toivonen, Juhana Häme, Riitta Gerlin ja Antti Karlin (pj.)

Odotamme Sinua ja ystäviäsi Kesäpäiville Kokemäelle 24.-26.8.

Tunturiladun tämänvuotiset kesäpäivät on annettu toiseksi nuorimmaisen kerhon järjestettäväksi. Satakuntalainen Geatki viettää päivillä samalla viisivuotissynttäreitä, joten kakkukestitkin on luvassa.

Me järjestelytoimikunnassa olemme miettineet monenlaista mukavaa puuhaa päivien ajaksi. Koska olemme suurin osa vielä varsin "vihreitä" tunturilatulaisia, eikä kokemusta aikaisemmista kesäpäivistä ole kuin konkareillamme, tullee tapahtumasta varmastikin varsin omaleimainen.

Pitkäjärven vapaa-ajankeskus koostuu monesta eri palasesta. Alueella toimi aikoinaan Liikuntaopisto, mutta nykyään sen majoitustiloja käyttävät ahkerasti monenlaiset yöpyjät. Vieressä ovat jäähalli, maapohjahalli, yleisurheilukenttä sekä pesäpallo- ja jalkapallokentät. Aivan välittömässä läheisyydessä on myös Pamauksen lava, jossa järjestetään tansseja muutaman kerran kesässä. Pitkäjärvellä on myös karavaanarialue ja yleinen uimaranta. Vapaa-ajankeskuksen suojissa on myös kioski ja ruokala, mutta jälkimmäisen aukioloajoista ei vielä ole tarkkaa tietoa äskettäin tapahtuneen yrittäjävaihdoksen vuoksi.

Meidän käytössämme on vain osa leirialueesta sekä Pitkäjärven maja ja rantasaunat sekä wc-tilat. Leirialueen kokoa kuvaa ehkä hyvin se, että heinäkuun alussa samaisella alueella yöpyi 1.400 Pitkis-Sport –leiriläisen joukko.

Perjantaista sunnuntaihin

Odotamme ensimmäisiä saapuvaksi perjantai-iltana kuudesta alkaen, jolloin leirialue on jo käytössä ja telttapaikkoja on ennakkoon tutkiskeltu. Perjantai-iltana on tarjolla saunomista, virkistäytymistää Pitkäjärven lämpöisessä syleilyssä sekä iltanuotiolla laulua ja turinointia. Kanttiini on auki ja sieltä saa kyllä purtavaa, joten omia eväitä ei ole pakko ottaa mukaan.

Lauantaina yöpyneille tarjotaan aamiaista jo aamuseitsemästä lähtien. Yhdeksästä eteenpäin on tervetuliaiskahvit tarjolla ja kymmeneltä vietetään avajaisia. Avajaisissa ovat mukana meidän tunturilatulaisten lisäksi Kokemäen kaupunginjohtaja Martti Jalkanen ja kymmenisen vuotta sitten kokemäkeläistynyt kirjailija Pirjo Tuominen.

Avajaisseremonioiden jälkeen lähdetään kierrokselle, jossa käydään Kriivarin Porotilalla, Puurijärven-Isosuon kansallispuistossa ja soudetaan kirkkoveneellä. Mikäli sää ei jostain syystä suosi kirkkovenesoutua, on vaihtoehtoista ohjelmaa suunniteltu.

Kirkkoveneessä kukin soutaa voimiensa mukaan ja veneessä voi olla myös osa matkustajina, jolloin airoihin ei tarvitse koskea lainkaan.

Päivän lounas nautitaan porotilalla ja kahvit kansallispuiston lintutornilla.

Kun kierros on tehty, odottavat Pitkäjärvellä niin saunat kuin ruokailukin. Hetki on aikaa hengähtää ennen iltanuotiota, jonka ääreen kokoonnutaan iltayhdeksältä. Iltaa voi jatkaa vaikka kuinka pitkään yhteislaulun merkeissä, siihen olemme varautuneet Reittamon Matin kera.

Lauantaina on mahdollista jäädä ohjelmakierroksen sijaan myös Pitkäjärvelle, jossa on mahdollisuus käydä vaikka suunnistamassa, tehdä polkuretki Järilänvuorelle, käydä luontopolulla tai meloa järvellä.

Sunnuntaina on aamupalan ja aamuhartauden jälkeen luvassa kerhojen välistä kisailua. Lajeja emme vielä paljasta, mutta eniten tarvitaan reipasta huumorimieltä. Meillä on myös luontopolku, jossa voi piipahtaa joko lauantain tai sunnuntain aikana. Luontopolulla on kysymyksiä ja vastauspaperin jättäneet kolmihenkiset joukkueet tullaan huomioimaan.

Kesäpäivät päättyvät lounaan jälkeen ja kotimatkalle pääsette lähtemään klo 14 pidettävien päättäjäisten jälkeen.

Ilmoittautukaa ennakkoon

Ilmoittautumisia on tippunut kesäpäiville vielä nihkeänlaisesti. Meidän kannaltamme on kuitenkin erittäin tärkeää, että ilmoittaudutte etukäteen, vaikka tulisittekin teltan kera ja olisitte matkassa omine eväinenne.

Me kerhona kannamme tästä tapahtumasta kaiken taloudellisen vastuun itse. Eli järjestämme ruokailut, olemme varanneet majoitustiloja jne. Toivomme, että tulisitte Kokemäelle sankoin joukoin, jotta saisimme edes kulut peittoon. Ilmoittautumisen yhteydessä haluamme tietää – syystä jota en kerro – kaikkien tulijoiden etunimet. Ruokailijoista haluamme tietää myös ruoka-allergiat, jotta jokaiselle on varmasti sopivaa ruokaa tarjolla.

Ruuat tehdään alusta loppuun asti meidän kerhomme jäsenten toimesta, joten on aika ikävää, jos tapahtumaan pelmahtaa kymmenittäin ihmisiä, jotka eivät ole ennakkoon ilmoittautuneet eivätkä varanneet ruokailua.

Opastamme tulijat niin valtatieltä 2 kuin 12. Kummaltakin tieltä ovat viitoitukset Pitkäjärven vapaa-ajankeskukseen, joten niitäkin seuraamalla löytää perille. Kyltit ovat risteysalueilla Köyliössä ja Kokemäellä, joista käännytään Kokemäki–Köyliötielle. Ajo-ohjeet löydät myös edellisestä Tunturilatu-lehdestä.

Olemme lupautuneet noutamaan tulijoita myös Kokemäen rautatieasemalta ja linja-autoasemalta, kun siitä meille etukäteen ilmoitetaan.

Nyt kiireesti mattimyöhäisetkin ilmoittautumaan. Uskon, että kesäpäivillemme kannattaa tulla! TERVETULOA!

Satu Ojala
puheenjohtaja
Tunturikerho Geatki

Tervetuloa
Vuontispirtille

MAJOITUSTA VAPAANA ELO- JA SYYSKUUSSA

alk. 150,-/hlö, sis. aamiaisen

• *Susiaiset tulossa*

AAMIAIS- JA PÄIVÄLLISPÖYTÄ KATETTUNA
SAUNAT PÄIVITTÄIN

Soita ja kysy lisää!

Tunturihotelli
VUONTISPIRTTI

SF-99340 RAATTAMA, FINLAND
Puh. 016-537 356, http:www.vuontispirtti.fi
Fax 016-537 396 tunturihotelli@vuontispirtti.fi

Vielä ehdit mukaan Tunturiladun

KESÄPÄIVILLE KOKEMÄELLE

24. - 26. 8. 2001 Pitkäjärven vapaa-ajankeskukseen.

Päivien ohjelma on ulkoilupainotteinen alkaen perjantaina klo 18. Avajaiset ovat lauantaina klo 10.00 ja päättäjäiset sunnuntaina klo 14.00.
Ruokailumaksut: aamiainen 25 mk, keittolounas 30 mk, päivällinen 55 mk.
Ruokailupaketti 150 mk sis. 2 aamiaista, 2 lounasta ja 1 päivällinen.
Leirialueella kioski, jossa myynnissä mm. kahvia ja pientä purtavaa koko kesäpäivien ajan. Osallistumismaksu 50 mk/hlö, lauantain ohjelmamaksu 50 mk/hlö. Majoitus: solumajoitus 2 hengen huoneissa 130 mk hlö/vrk (tilaa rajoitetusti), lattiamajoitus 30 mk hlö/vrk. Telttamajoitus sis. osallistumismaksuun. Leirialueelle on mahdollista tulla myös asuntovaunulla. Kokemäelle voi tulla autolla tai junalla. Viitoitukset Pitkäjärvelle valtateiltä 2 ja 12. Haemme, kun niin sovitaan, tulijoita myös linja-auto- ja rautatieasemalta.
Ennakkoilmoittautuminen on ruokailujen, sisämajoituksen ja ohjelman osalta ennakkoon välttämätön!
Ilmoittautumiset välittömästi:Pirkko Liuksiala ilt. 02- 567 024 tai sähköpostilla: pirkko.liuksiala@huittinen.fi tai Satu Ojala 050 5234 844 tai satu.ojala@huittistensanomalehti.fi tai Riitta Aaltonen 040 845 2501 tai riitta.aaltonen@pp1.inet.fi. Ruokailu-, osallistumis- ja ohjelmamaksut maksetaan ennakkoon Tunturikerho Geatkin tilille 505 900 - 442 706.
Tervetuloa tapahtumarikkaille kesäpäiville Satakuntaan!

Tunturikerho Geatki

Lue päivistä tarkemmin tässä lehdessä olevasta jutusta!

TUNTURILATU RY

JOHTOKUNTA

Raimo Pahkala, puheenjohtaja, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI, p.t. 020 541 6707, p.k. 08-637 009 tai 040-839 6638, sähköposti: raimo.pahkala@nic.fi

Sirpa Alapuranen, varapj, kerhoasiat. Vallikatu 5-7 A 4, 02600 Espoo, p.k. 09-512 0378 tai 040-860 5148, sähköposti: sirpa.alapuranen@luukku.com

Jukka Albrecht, koulutustoimikunnan pj., Sahaharjuntie 17, 97620 VIIRI pk. 050-3410052

Paavo Kramsu, nuorisotoimikunta. Lauklähteenkatu 6 A 23, 20740 Turku, p.t. 02.276 6721 tai 040-706 2764

Ritva Loimio, saamelaistoimikunta pj., Puistotori 6 as 16, 40100 JYVÄSKYLÄ, p.k. 014-615 282, ritva.loimio@library.jyu.fi

Marja-Liisa Mäki, taloudenhoitaja, Torikatu 10 as 6, 13100 HÄMEENLINNA, p.k. 03-6759061

Markku Salminen, retkitoimikunnan pj., Vuoritie 24. 04400 JÄRVENPÄÄ p.k. 09-291 9916, p. 040-548 4600, markku.a.salminen@jarvenpaa.fi

Esko Sepponen, retkitoimikunta, Sammalkuja 8, 76120 PIEKSÄMÄKI, p.k. 015-482 941, 0400-155 950

Veijo Taavitsainen, susivaliokunta, Suontaustankatu 13, 48720 KYMI, p.k. 05-281 249

TOIMIHENKILÖT

Antti Karlin, TL-lehden toimitussiht., Sundholmantie 194, 23500 UUSIKAUPUNKI, p.k.02-841 4418, antti.karlin@utu.fi

Riitta Gerlin, sihteeri, Maria Jotunintie 10 E 52, 00400 HELSINKI, p. 040-707 4598, riitta.gerlin@novetos.fi

Pirjo Sinilehto, jäsensihteeri Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE, p.k. 03-266 2592 p. 040-763 1109. (Huom, osoitemuutokset Pirjolle)

Tunturiladun tilinnumero PSP 800015-135331/kämppämaksujen viitenumerot: Susikyrö - 505, Susi-Talas - 602, Susi-Kiisa- 709
Tilintarkastajat: Vappu Hietala ja Lasse Luoto

KIINTEISTÖT

Susikyrö Enontekiö / Susi-Talas Inari / Susi-Kiisa Utsjoki, Kärrikaltio, Inkoo (Kavtsin hallinnassa). Rakennuspäällikkö Seppo Björkengren, Kesäkatu 22, 76100 Pieksämäki, p.k. 015-420 083

SUSIVALIOKUNTA

Pj Jorma Alapuranen, Vallikatu 5-7 A 4, 02600 Espoo, puh.09/5120378.
Jäsenet: Marita Maula (siht.) Terttu Civil, Pauli Hulkkonen, Matti Reittamo ja Veijo Taavitsainen

TUNTURIKERHOT

OKTA (1) Kajaani (1964 uud.21.9.1984)
Pj. Liisa Haapalainen, Peltokatu 6 A 4, 88600 SOTKAMO, p.k. 08-666 1932, siht. Anja Mustonen, Erätie 20 as 15, 87200 KAJAANI, p.k. 08-627 946

KUOKTE (2) Hyvinkää-Riihimäki (15.2.1967)
Pj. Markku Salminen, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ, p.k.09-291 9916, p.t. 09-2719 2458, 040-548 4600, siht. Irma Löfman, Välenojankatu 4 C 21, 05880 HYVINKÄÄ, p.k. 019-437 210, p.t. 09-6816 6471

KOLBMA (3) Tampere (27.5.1967)
Pj. Timo Tulosmaa, Majakkakatu 3, 33410 TAMPERE, p.k. 03-346 0084, 040-744 0565, timo.tuulosmaa@sci.fi, siht. Reijo Jokinen, Siilinkarinkatu 26, 33410 TAMPERE, p.k. 03-346 1977, 040-848 850

NJEALLJE (4) Pieksänmäki-Mikkeli-Varkaus (16.1.1970)
Pj. Lea Sarkeala, Pirtinranta 2 C, 78200 VARKAUS, p. 0400-671 823, siht. Leila Auvinen, Alvarintie 7, 78300 VARKAUS, p.k. 017-555 2297, 0400-177 748

VIHTTA (5) Vaasa (29.1.970)
Pj. Tapani Rajala, Lapuankatu 5 A, 65350 VAASA, p.k. 06-315 4112, 050-330 8045, siht. Kaija Mariapori, Keskuskatu 18, 65320 VAASA, p.k. 06-315 3515, 0505240 850

KUHTTA (6) Itäinen Helsinki (1971)
Pj. Mikko Henriksson, Karhulantie 2 c 245, 00910 HELSINKI, Siht. Mare Juusola, Vartiokylän seurakunta, PL 120 HELSINKI, p. 040-764 0871, mare.juusola@evl.fi

TSIETSA (7) Iisalmi (5.3.1972)
Pj. Urpo Häkkinen, Huuhkajantie 9, 71800 SIILINJÄRVI, p.k. 017-462 1922, 050-565 9839, siht. Kaija Korhonen, Sairaalatie 7, 72100 KARTTULA, p.k. 017-383 1781

KAVTSI (8) Helsinki (24.8.1972)
Pj. Jorma Alapuranen, Vallinkatu 5 – 7 A 4, 02600 ESPOO, p.k. 09-512 0378, 040-502 6151, jorma.alapuranen@alko.fi, siht. Juha Kelkka, Vanhaistentie 7 A 14, 00420 HELSINKI, p.k.09-531 428, 050-528 4539

OVTSI (9) Jyväskylä (28.9.1976)
Pj. Pauli Hulkkonen, Ruokkeentie 324, 40270 PALOKKA, p.k. 014-311 0790, 0400-547 743, siht. Ritva Loimio, Puistotori 6 as 16, 40100 JYVÄSKYLÄ, p.k. 014-615 282, p.t. 014-260 3429

LOGI (10) Turku (1978)
Pj. Kalevi Kanerva, Herukkakuja 4 B 31, 20720 TURKU, p.k. 02-236 6270, siht. Paula Jukala, Rätiälänkatu 20 C 24, 20810 TURKU, p.k. 02-251 7116

ALPPAS (11) Hämeenlinna (28.11.1984)
Pj. Teuvo Heinonen, Nujulantie 3, 13300 HÄMEENLINNA, p.k. 03-619 7359, siht. Marja-Liisa Mäki, Torikatu 10 A 6, 13100 HÄMEENLINNA, p.k. 03-675 9061

KUMPE (12) Pohjois-Karjala (1985)
Pj. Esko Saastamoinen, Pohjoistie 1, 75530 NURMES, p.k. 013-462 616, p. 0400-762 488, siht. Ensio Hiltunen, Mäkilehdonkatu 7, 75500 NURMES, p.k. 013-480 935, p. 0400-241 998

KUOVZA (13) Kymenlaakso
Pj. Veijo Taavitsainen, Suontaustankatu 13, 48720 KYMI, p.k. 05-281 249, siht. Sirkku Kanervio, Tornatorintie 13 as 25, 48100 KOTKA, p.k. 05-264 950

GEATKI (14) Satakunta
Pj. Satu Ojala, Loimijoentie 817, 32700 HUITTINEN, p.k.02-566 654, p.t. 02-560 1085, 050-523 4844, siht. Pirkko Liuksiala, Huhkolantie 3 B 20, 32700 HUITTINEN, p.k. 02-567 024, p.t.02-560 4581

NJALLA (15) Tunturilappi (1.11.1997)
Pj. Raija Palosaari, Valtatie 260, 99100 KITTILÄ, p.k. 016-642 242, 040-595 2625, siht. Paula Naukkarinen, Valtatie 21, 99100 KITTILÄ, p.k. 016-642 956, p.t. 016-642 156

TUNTURIKERHOJEN TOIMINTAA

Kumpelaisia Karjalan erämessuilla. Keskellä Ahti Reijonen naurattaa niin myyjiä kuin, kuin kansallispukuisia asiakkaita.

Kumpen kuluumisia

Kevätkokous ja pilkkikisa pidettiin Lieksassa Ruunaan Matkailun tiloissa maaliskuulla. Kokousväkeä ihan mukavasti, peräti 27 osanottajaa. Varsinaiset kokousasiat setvittiin rivakasti: toimintakertomus ja vuoden 2000 tilit vahvistettiin ja tulevaa toimintaa tutkailtiin huolellisesti. Ennen kokousta kalamiehet ottivat mittaa paremmuudestaan: paras Raimo Rautjärvi tuloksella 480 gr järvikalaa, toisena Keijo Leppänen 470 gr kalaa, kolmas Pentti Nuutinen erityisen voimakas nykäisy ja neljantenä Terho Mustonen useita hentoja nykyjä. Heidät kaikki palkittiin. Onnittelumme sitkeydestä – näet jäällä puhalsi tosi navakkaviima. Mainittakoon, että illan aikana naatiskeltiin myös muhkeista savusaunan lyölyistä.

Kilpisjärven maisemiin retkeili 14 kerhon jäsentä huhtikuun alkupuolelle. Yksitoista piti majaa viikon Pousujärven kämpällä ja kolme kumpea vieraineen majoittui Lomakylän "sviittiin", Teimme yhteisiä hiihtoreissuja Kolmen Valtakunnan rajapyykille myös Saanatunturi rengastettiin. Joka päivä reppu selkään ja ei kun menoksi mahtavien maisemien sekaan. Onkiporukka porasi runsaasti happireikiä likeisten vesistöjen jäille ja saivat todistetusti kalan. Ilmojen haltija oli jälleen suosiollinen retkiporukalle ja retkestä jäi hyvä maku - erityisesti jäsen Roopen samppanjapidoista tasakymmenien täyttyessä! Muuten, on se vaan metkaa, kun hiihto-kuntoretken saldona on paino kohonnut pari kiloa! Perinteisesti porukkamuonitus oli ravitsevaa, riittävää ja makoisaa. Kiitos kokkivuorolaisille.

Toukokuussa toteutettiin vaellusviikonloppu Kolin maisemissa. Retkelle osallistui kuusi kerhomme jäsentä, mutta sensijaan Oktalaiset olivat kierroksella runsaan tusinan kerholaisen voimin. Tutustuttiin Kolin luontokeskukseen, Kiviniemen leirintäpaikkaan ja herkuteltiin keväisen Kolin kierroksen maisemista. Päätettiin vuoden 2002 keväällä tehdä yhteinen vaellus Hiidenportille -Sotkamon ja Valtimon erämaahan.

Valtakunnalliset Erämessut Kolilla pidettiin yhdeksännen kerran. Ja kerhomme oli tietenkin mukana. Messut ovat muuten kerhomme perustajajäsen Reijo Pasasen ideoimat, ja kerhollamme on edelleen eräitä etuoikeuksia messuosastomme rakentamiseen nähden. Terho ja Hilkka vetureina sekä 28 kumpea talkoovuoroissa hoitui iso urakka mainiosti, Osastollamme tarjottiin nuotiokahvin lisäksi nuotiolettuja ja jonojahan siinä syntyi. Ja tottakai Niilon tekemä luontopolku veti messuväkeä ottamaan mittaa luonnon tuntemisessa. Niin ja Tunturiladun toiminnasta kerrottiin ja esitteitä sekä Tunturilatu -lehteä jaettiin asiasta kiinnostuneille. Monet vieraamme totesivat osastomme alueen erähenkisimmäksi. Messuilla tehtiin yleisöennätys - 30.000 messuvierasta ja kerhomme teki historiansa parhaan taloudellisen tuloksen. Hilkalle ja Terholle ynnä talkooväelle ISO KIITOS JA ISO HALI.

Heinäkuun ekaviikolla teimme viikon retken Venäjän Karjalaan. Retkelle osallistui 27 kerholaista ja vieraanamme oli lisäksi mukana Ehut Israelista. Retki onnistui mainiosti ja pienet kommellukset ja ongelmat tulkki-oppaamme Olga hoiteli sutjakkaasti.

RUSKARETKI KIISALLE 08.09 - 15.09 Mennään bussilla. Joensuun latulaisia on lähdössa Kiilopäälle kyytiimme kuten usein aikaisemmin.

Kiisalla on petipaikkoja noin 15 ja nopeimmat varaukset takaavat patjan, loput telttamajoitukseen.

Paluu Kiisalta siten, että yövymme ja saunomme perjantaina Kiilopäällä ja lauantaiaamuna 15.9. aloitamme kotimatkan.

KARPALORETKI MÄKIKANKAALLE 29.09 - 30.09. Karpalot Patvinsuolta ja majoittuminen sekä sauna ja illanvietto Mäkikankaalla. Merkkaa retkiallakkaasi, Viime syksynä koluttiin Patvinsuolta kerholaisten voimin kymmeniä kiloja KARPALOITA, noita todellisia vitamiinipommeja. Tule mukaan ison ämpärin kera !! Yhteyshenkilönä Ensio.

KERHON SYYSKOKOUS 24-25. marraskuuta. Paikka on edelleen avoin, toimikunta pohtii asiaa ja tarkempaa kuullaan seuraavassa tiedotteessa.

Ovtsin kuulumisia

Kesä on parhaimmillaan, naistenviikko on menossa ja kerhon kesävaellus alkamassa. Tällä kertaa pistäydymme naapurin puolella eli vaellamme Pulsujärveltä Treriksrösetin kautta KiIpisjärvelle. Elokuun puolen välin jälkeen olisi Tuulan mukana Kolovedelle melomaan vielä tilaa.

Kerhoillat alkavat sitten tiistaina 4.9.01 Eeronkatu 6:ssa tiedotteen 2/2001 mukaisesti, mutta nyt on, kuitenkin kesän sadonkorjuuaika alkamassa kaikenlaisina marjoina ym. Kuten ennenkin, niin nytkin joulukuussa tarvitaan ahkerien käsien tuotteita yhteisen kerhomme hyväksi.

Haristuvan tonttiasia on edennyt todella mukavasti. Lainhuudatus on saatu ja lohkominenkin on hyvin pian. Lohkomistilaisuuden ripeästä saamisesta ansaitsee suurkiitokset Puheenjohtajamme Raimo.

Kerhomme on aina osallistunut kiitettävästi yhdistyksemme toimintaan. Näin uskon tapahtuvan tulevissakin tapahtumissa kuten esim. kesäpäivillä Kokemäellä, muistolaatan paljastustilaisuudessa Ivalojoen Kultalassa, susiaisissa Susikyrön maisemissa ja syyskokouksessa vuosijuhlineen. Muistakaamme helpottaa järjestäjien töitä, ilmoittautumalla. hyvissä ajoin tilaisuuksiin.

Kesäterveisin **Pauli**

Kavtsin kuulumiset

Tervehdys teille kaikille latulaisille. Taas on aika kirjoittaa kerhomme kuulumiset ja näin lehden kautta välittää tietoa pääkaupunkilaiskerhon toiminnasta. Toivottavasti tällä kerralla muistan myöskin lähettää kirjoittamani tekstin lehden toimitukseen. Edellisellä kerralla kirjoitukseni jäi koneelleni eikä tietenkään koskaan tavoittanut toimitusta eikä siten myöskään ilmestynyt lehdessä. Olipa siinä itsellä ihmettelemistä, kun luulin kuulumisten perille menneen. Olen aina pyrkinyt kerhon terveiset kirjoittamaan, koska joku ne voi jopa lukeakin.

Niin, täällä Kavtsissa kesä on mennyt retkeillen. On melottu, kävelty, bongattu lintuja ja kasveja sekä toisinaan ehditty käymään kämpällämme Inkoossa. Syyskauden toiminnan aloitamme 17.-19.8, jolloin pidämme retkeilyllisen juhlaviikonlopun Kärrikaltiossa. Tarjolla on monipuolisen retkeilyn lisäksi ohjelmallista yhdessäoloa. Viikonlopun aikana käymme mm. tutustumassa Inkoossa olevaan Fagervikin kartanoon.

Kerhon syysvaellus alkaa Kolarin rautatieasemalta sunnuntaina 16.9. ja päättyy Susikyrössä pidettäviin susiaisiin. Reissun vetää Esa Tervonen ja uskonpa, että matkaan sopii myös kerhoomme kuulumattomiakin, mikäli halukkuutta mukaan lähtemiseen on. Esan tavoittaa numerosta 040-7335162.

Seuraava viikonloppuretki kerholla on 20.-21.10. Tällöin teemme "Kyynärän koetuksen". Tämä viikonlopun ulkoilutapahtuma pidetään Liesjärven alueella. Tästä kuten muistakin kerhomme tapahtumista löytyy lisätietoa kerhon kotisivuilta

www.megabaud.fi/~kavtsi/

Kesän tauon jälkeen alkavat kerhoiltamme maanantaina 10.9. Silloin kuulemme esityksen revontulista; kuinka ne syntyvät, missä niitä esiintyy ja milloinka niitä voidaan havaita. Myöskin revontuliin liittyvistä uskomuksista ja taruista kuulemme illan kuluessa. Aiheesta esitelmöi kerhoillassamme Noora Partamies ilmatieteenlaitokselta.

Lokakuun 15 päivä meillä on sääntömääräinen vuosikokous ja sen yhteydessä katselemme kuvia kerhon tapahtumista.

Marraskuun kerhoillan aihe on Lapin kulta ja sen historia. Otsikolla "Sankareita, veijareita, huijareita - Lapin kullankaivajien tarina" kertoo kirjailija Seppo J. Partanen meille kuvin ja sanoin Lapin kultamaista ja kullan historiasta. Tämä mielenkiintoinen kerhoilta pidetään 12.11.

Joulukuussa Kavtsin kerhoilta on 10.12. Tällöin Kaija Niikko tulee meille kertomaan aiheesta "EL CAMINO DE SANTIAGO". Pääsemme Kaijan myötä seuraamaan kahden vaeltajan kokemuksia yli 800 kilometriä pitkältä ja yli kuukauden kestävältä vaellukselta Santiago de Compostelaan. Aihe vetää mielenkiintoisuudellaan varmasti kerhoiltapaikkamme taas täyteen.

Kavtsin kerhoillat pidetään Kampin palvelukeskuksessa, Salomonkatu 21-B, ruokasali.

Iltoihin ovat tietenkin tervetulleita muutkin tunturilatulaiset kuin ne, jotka kuuluvat Kavtsiin.

Pääjärjestömme Tunturilatu täyttää tänä vuonna 55 vuotta. Juhlat pidetään Karjalatalolla marraskuun alkupuolella. Toisaalla tässä lehdessä on tilaisuudesta enemmän informaatiota. Kavtsin ohjelmatoimikunta on valmistellut tapahtumaa jo pitkään. Odotettavissa on mielenkiintoinen tilaisuus, johon tietenkin toivomme paljon osallistujia.

Tässäpä nämä kerhomme tärkeimmät kuulumiset tällä kertaa. Marjarikasta alkusyksyä teille kaikille luonnon ystäville.

Jorma

Njealljen kuulumisia

Kesä lähti käyntiin oikein mukavasti. Teimme retken 1.-3.6. Salamajärven kansallispuistoon 16 hengen ryhmänä. Silloin sattui olemaan mitä parhain sää, aurinkoa, poutaa ja lämmintä sopivasti. Luonto oli alkukesän herkkää viherrystä, käen kukuntaa ja muiden siivekkäiden liverrystä täynnä.

Majapaikkana oli Metsähallituksen savottakämppä Ahvenlammen rannalla Kinnulan puolella aivan kansallispuiston rajalla. Salamajärven kansallispuisto sijaitsee Suomenselän vedenjakaja-alueella ja on perustettu vuonna 1982, pinta-alaltaan lähes 60 km². Salamajärven luonnonpuisto perustettiin jo vuonna 1956, pinta-ala noin 12 km². Suomenselän alue on melko karua ja suovaltaista. On rämettä ja nevaa ja kivikkoista metsäerämaata.

Tämä seutu on ollut aikoinaan metsäpeuran esiintymisaluetta. Peurat hävisivät välillä, mutta kanta on jälleen elpynyt vv. 1979-80 tapahtuneen tarhauksen ansiosta. Nykyisin peuroja on jo noin 1.000 Suomenselän alueella. Kansallispuiston länsipuolella on osa noin 80 km pitkää Peuran Polkua. Polku alkaa Perhosta ja Lestijärven kautta kulkien päättyy Reisjärvelle. On myöskin vaihtoehtoreittejä, joita kuljimme kansallispuiston alueella. Meillä oli onnea matkassa, sillä näimme Heikinjärvennevan luontotornista nevalla olevia metsäpeuroja. Myöskin pesivä joutsenpari bongattiin muiden pienempien lisäksi.

Kämpän läheisyydessä olevalle suolle muutamat tekivät aamuaikaisen linturetken. Ennen suolle tuloa kurkien komea fanfaari kaikui kuin meidät tervetulleiksi toivottaen. Siellä ne olivat metsäsaarekkeen luona. Kapustarinnat, taivaanvuohet, lirot ja monet muut antoivat aamukonsertin meille pitkospuilla seisoville. Olipa upeaa!

Majapaikassa suoritettiin kaikki tavanomaiset retkirutiinit. Kalaa vain ei tullut, vaikka majailimme kalastajien suosiman Ahvenlammen rannalla.

Tämän kaltaisen kesäretken voisi ottaa ohjelmistoon jatkossakin.

Nyt nauttimaan kesän riemuista ja sitten valmistautumaan tulevaan syksyn retkeen Susikyröön ja Pöyrisjärvelle

Mirkku

Teuvo, Marjut ja Anja tunnelmoivat Haristuvan kodassa.

Halaus vihttalaisilta Suomen vanhimmalle puulle kansallispuistokierroksella Pyhähäkissä.

Kaija on joutunut Hiton hautaan.

Kesäpäivää Vihttasta

Kriivarilla on jo mahdoton menokuume Lappiin. Retkiherkkuja (ei sapuskoja) rapisee kuivurista harva se päivä. Hentmanin reseptejä sovelletaan omaan pataan sopiviksi. Kartat kuluvat etukäteen loppuun, joten rippeillä eksytään taas jonnekin ja mutulla tullaan pois.

Pyöräretkellään Vihttan Elvi-emäntäkin tohkeissaan polki vauhdilla leiripaikkansa ohi ja illalla ihmetteli vierasta paikkakuntaa. Löytyihän se yöpuu yllättäen, kulttuuritalosta oikein. Tuli taiteiden Purnu tutuksi.

Kansallispuistoista oli vuorossa Pyhähäkki, josta löytyi Suomen vanhin puu; petäjä 1500-luvulta. Samalla ihailtiin Ovtsin Haristupaa, saatiin yöpyä ja saunoa kauniissa paikassa. Kiitos Ovtsilaiset.

Iso-Harisjärven maisemasta löytyi Hiton hauta, luonnon ihme sekin.

Heinäkuussa lekoteltiin rannalla ja voihkittiin, että kun on kuuma. Työssä olijat kadehtivat takutessaan ilmastoinnin kanssa kolmenkymmenen asteen helteessä sisätiloissa. Onni yksillä jne...

Pohjois-Ruotsin tuntureille vaeltelemaan yhdessä Login kanssa lähdimme heinäkuun viimeisellä viikolla jatkuen elokuun ensimmäisen viikon.

Vihttan ruskavaellus Hetta-Susikyrö toteutetaan syyskuussa, siitä saa lisätietoja Tapani Rajalalta ja lehtien seurapalstoilta.

Kriivari kutsuu vielä syksyn retkelle Harrströmiin 1.-2.9. perillä sauna ja soppa.

6.-7.10. viikonloppuretki johonkin kansallispuistoon, siitä lisää Suikin Heikiltä. 28.10. kävelyretket alkavat lähimaastoon.

Mukavaa syksyä kaikille!

Pirkko

Ovtsin melontaretki Livojoella 10.-15.6.2001

Olosuhteet

Ovtsin melontaretki suuntautui tänä vuonna Posion ja Pudasjärven läpi virtaavalle Livojoelle. Ajankohdaksi oli valittu kesäkuun alku, koska joki ei ole kivien ja veden vähyyden takia enää juhannuksen jälkeen melontakelpoinen. Alkukesä oli kuitenkin ollut vähäsateinen alueella ja paikalliset kertoivat veden olevan normaalia matalammalla. Onneksi lähes päivittäin tuli sen verran reippaita sadekuuroja, että vedenpinta nousi mukavasti ja oli loppuviikolla jo noin 50 cm normaalia korkeammalla.

Matkaan

Erinäisten yhteensattumien ja tapahtumien johdosta joelle lopulta lähti vain kaksi kanoottikuntaa, inkkari ja kajakkikaksikko. Matkaan lähdettiin Metsähallituksen vuokrakämpän kohdalta Kuusenpukasta, noin 10 km Livojärveltä alavirtaan. Kävimme kuitenkin mielenkiinnosta tutkimassa alkupätkän kosket ja totesimme ne kalustollemme laskukelvottomiksi kivisyytensä ja jyrkkien mutkiensa johdosta. Koko Livojoen pituus Livojärveltä Kynkäälle on 130 km ja koskia luvataan olevan yli 50. Me meloimme joesta noin 100 km ja laskimme noin 30 koskea.

Lähtöpaikallamme Kuusenpukassa Livojoki virtasi rauhallisesti.

Livojoen alkupää on matala ja kivinen.

Sää

Ilmat olivat hyvin vaihtelevia. Lähtöpäivänä tuli pieniä sadekuuroja vähän väliä kuten lähes kaikkina muinakin päivinä. Saappaat ja sadeasu olivatkin tarpeen. Kuitenkaan emme joutuneet kertaakaan pystyttämään emmekä purkamaan leiriä sateessa tai pakkaamaan tavaroita märkinä. Sateet tulivat joko melonnan aikana tai yöllä eikä niistä ollut mahdottomasti harmia, kun sää oli kuitenkin lämmin. Loppua kohti sää parani ja aurinko paistoi lämpimästi. Myöskään hyttysistä ei ollut vielä haittaa.

Yö- ja taukopaikat

Yöpymis- ja taukopaikkoina käytimme lähes aina reitin varrelle tehtyjä levähdyspaikkoja, joissa oli tulipaikka polttopuineen, WC ja ruokailukatos tai laavu. Muualla joen rannat olivat hyvin pusikkoiset ja aika korkeat, joten niissä ei houkuttanut rantautua. Joella ei muita kanootteja tai veneitä näkynyt, kalastajia sen sijaan oli rannoilla jonkin verran. Tauko- ja yöpaikat saimme pitää yksin hallussamme.

Joki ja kosket

No entä itse joki, millainen se oli? Alkumatkalla oli koskia eniten ja niissä oli kiviä paljon. Vaarallisia ja runsasvetisiä ne sen sijaan eivät olleet. Niiden hankaluus johtui ainoastaan kivistä ja veden vähyydestä. Kumpikin kanoottimme juuttui kerran kiville, mutta tilanteesta selvittiin nousemalla kanootista muille ympärillä oleville kiville näin keventäen kanoottia. Vettä ei tullut sisään eikä mitään kastunut. Pohjakosketuksia tuli alkumatkasta useita, mutta niistä selvittiin taidolla ja tuurilla. Kävimme ennalta katsomassa yhden koskipätkän ja sen päätti kajakkiporukka jättää väliin ja uittaa kajakkinsa köysillä alas, kun kosken laskeminen vähän arvellutti. Inkkari sen sijaan laski kosken ilman kommelluksia.

Koskisimman jakson Mäntyjoelta Sarajärvelle jouduimme kuitenkin jättämään väliin ja siirtämään kanootit autolla eteenpäin. Tämä siksi, että kajakkikaksikko ei luultavasti olisi selvinnyt koskista ilman haavereita. He eivät halunneet ottaa riskiä välineiden särkymisestä, mikä olikin varmaan ihan viisasta. Jos inkkareita olisi ollut enemmän olisi voinut ajatella laskevansa kyseisen koskipätkän kevyellä kanootilla ilman varusteita, jolloin kivistä ei olisi suurta haittaa. Nyt ei tuntunut järkevältä lähteä sinne vain yhdellä kanootilla ja täydellä kuormalla.

Sarajärveltä eteenpäin reitti olikin ihan kelvollinen. Kosket olivat runsasvetisiä ja kuohuvia, siis isompia kuin alkumatkasta, mutta niissä ei ollut pahoja kiviesteitä, joten lasku oli mukavan vauhdikasta kyytiä. Välillä sitten oli pitkiä rauhallisesti virtaavia ja koskettomia pätkiä. Lopetimme reissun ennen Kyngästä (III koski) olevan sillan pieleen, josta saimme kanootit autojen katoille. Sitten palasimme ylävirtaan Ala-Livon leirialueella saunomaan ja osa yöpymäänkin. Hinnat olivat edulliset, paikka mukava ja isännällä riitti tarinaa.

Autojen siirto

Alunperin meillä oli tarkoitus siirtää toinen auto heti suoraan lopetuspaikkaan ja jättää toinen lähtöpaikkaan. Onneksi päätimme kuitenkin siirtää autoja pikkuhiljaa eteenpäin. Tämä mahdollisti yhden kivisen etapin ohittamisen ja leiripaikkojen tutkimisen etukäteen. Kajakkiporukka myös kuljetti osan varusteistaan autossa, joten kajakki ei uinut niin syvällä. Koska virta kuljetti kanootteja mukavasti ja päivämatkat olivat melko lyhyitä, jäi autojen siirtoon mukavasti aikaa.

Reitin varrella on useita tauko- ja yöpymispaikkoja.

Yhteenveto

Kokonaisuutena reitti oli mukava, mutta koskien kivisyys aiheuttaa kyllä alkumatkasta tiettyjä vaatimuksia sekä kalustolle että melojille. Jos nyt valitsisin melonta-ajankohdan, lähtisin heti kesäkuun alusta, jolloin vettä on enemmän ja kiviä näin ollen vähemmän lähellä pintaa.

Merkityt yö- ja taukopaikat olivat hyviä ja tarpeellisia, mutta kaikki niistä eivät sovellu kovin monelle telttakunnalle samanaikaisesti. Puita sen sijaan oli hyvin saatavilla.

Joki on myös suosittu kalastuspaikka ja meistäkin yhdellä oli luvat koko viikoksi. Veden korkeuden vaihtelu ja sen mukana ajelehtivat lehdet ym. aiheuttivat kuitenkin sen, ettei kala oikein syönyt. Pelkät luvat taisivat maksaa yli 200,- ja lisäksi kalastuksenhoitomaksu, joten ihan halpaa lystiä kalastus ei ole.

Reitistä on saatavissa vedenpitävä vesiretkeilyopas 1:50 000 esim. Pudasjärven matkailutoimistosta tai Metsähallituksen Kuusamon opastuskeskuksesta hintaan 20,-. Joitakin virheitä kartassa kuitenkin on. Esim. Uhkalankylä -nimistä paikkaa ei maastosta löydy, vaan se on nimeltään Suvannon kylä. Lisäksi Livon kylään ennen koskea ja maantiesiltaa merkitty laavu on vasta kosken ja sillan jälkeen. Ennen Pölkkänänkoskea on uusi laavu ja autiomajaksi merkitty Isolanperän kämppä oli lukossa. Kaikilla taukopaikoilla ei ollut opastetta, sitä keltaista veneen kuvaa tai se oli peittynyt kasvillisuuden taakse. Löytyivät ne siitä huolimatta suhteellisen helposti.

Pitkästä aikaa olin liikkeellä inkkarilla, jolla olen melontani aikoinaan aloittanut, enkä kajakkiyksiköllläni ja täytyy sanoa että molemmissa on omat hyvät ja huonot puolensa. Livojoelle kuitenkin oikea valinta on mielestäni ehdottomasti inkkari tai koskikajakki.

Joesta oli etukäteen yllättävän vaikea löytää ajankohtaista tietoa ja karttakin oli painettu jo vuonna -95. Vielä vaikeampaa oli tavoittaa ketään melojaa, joka todella olisi melonut joen alusta loppuun ja osaisi kertoa jotain koskista, yöpymispaikoista ja olosuhteista. Ehkä tämä retkikertomus poistaa hieman sitä puutetta ja lisätietoja saa tarvittaessa minulta.

Retkiseurasta kiittäen

Tuula Granroth

Rajojen etsimistä

- Ei voi olla totta, että yksitoista naista on yhdessä vaelluksella riitelemättä!

Näin tokaisi eräs nuorimies Kiilopäällä heinäkuisena lauantaiaamuna seurueellemme. Olimme tulleet edellisenä päivänä vaellukselta ja yhteistä rinkkataivalta oli takana reilut 80 kilometriä. Söimme aamiaista ennen kotimatkaa ja tunnelma pitkässä aamiaispöydässämme oli samanlainen kuin koko reissun ajan: iloa ja naurua riitti vaikka jaettavaksi väsähtäneille etelästä tulleille nuorille miehille.

Tunturikerho Geatkilla on jo takanaan kahdeksan naisten vaellusta. Pelkästään naisille suunnattujen vaellusten päämääränä on ollut tarjota mahdollisuus kokea vaeltamisen nautinto myös sellaisille naisille, jotka eivät ole omin nokkineen uskaltaneet lähteä polulle. Kahdeksan reissun aikana on vaelluksen kipinä kylvetty jo monen satakuntalaisnaisen sydämeen, onpa joukossamme ollut vaeltajia myös Porvoosta ja aina Sveitsistä asti.

Miksi sitten lähteä vaeltamaan naisporukassa? Monelle kynnys lähteä mukaan on turhan korkea. Jaksanko? Selviänkö toisten tahdissa? Pystynkö kantamaan tavarani? Miten tulen toimeen muun porukan kanssa? Pystynkö nukkumaan teltassa vieraan ihmisen vieressä?

Nämä ovat kysymyksiä, jotka harhailevat monen ensikertalaisen mielessä. Osa on lausuttu ääneen, osaa ei koskaan tuoda julki. Yksi kysymys, joka etenkin naisia askarruttaa, on peseytyminen. Tunturipurojen raikkaat vedet ovat yllättävän kylmiä eikä tukkaa voi välttämättä pestä koko viikkona. Monelle tämä on ennen kokematonta, mutta jo monet vaellusreissut kulkenut tietää, ettei viikon "rasvakuuri" ole hiuksille ainakaan haitaksi.

Näillä kahdeksalla reissulla on edetty hyvässä yhteishengessä, kaveria auttaen. Riidankylväjiä ja turhan nipottajia ei ole joukkoon eksynyt. Rinkka autetaan kaverin selkään, sauvaa lainataan tarpeen tullen ja niin tiskit kuin ruuanlaitotkin sujuvat vuorotteluperiaatteella. Vaelluksella tutustutaan uusiin ihmisiin ja yhteyttä pidetään reissun jälkeenkin. Yhteiset kokemukset kasvattavat yhteishenkeä, opettavat yksinäisenkin puurtajan toimimaan ryhmässä.

Vaellus ei koskaan ole nopeuskilpailu eikä siellä kelloteta kenellekään aikoja. Vanha sanonta "Ei matka tapa vaan vauhti" pitää hyvin paikkansa ja kiireet loppuvat yleensä siinä vaiheessa, kun rinkka nostetaan ensimmäisen kerran selkään.

Virheistä oppien

Heinäkuisella vaelluksellamme kävi niin, että Saariselällä tuli tehtyä yksi paha pummi kartanluvussa. Raja-Joosepin ja Kiilopään välisellä matkalla tehtiin yksi noin kymmenen kilometrin "lämmittelykierros", kun aamuyhdeksästä taivallettuamme olimmekin iltaviideltä yllättäen lähes lähtöpisteessää. Oikean polun löydyttyä kolmen naisen porukka opasti meitä, missä olimme ja olimme noin kilometrin päässä lähtöpaikastamme. – Me vähän sekosimme, tuumasimme nauraen ja naiskolmikko vastasi, että onneksi sekositte kaikki yhtä aikaa. Paniikkia ei tullut vaikka vähän meikäläistä harmittikin, että edessä oli vielää kympin vaellus, ennen kuin olimme kämpällä.

Kokemuksella hyväksi havaittua

Naisten porukassa on kehitelty jos jonkinlaista ideaa, miten keventää rinkan painoa tai hoitaa asiat käytännöllisemmin. Olemme pakanneet yleensä rinkkaan muutaman t-paidan, jonka voimme surutta hikisinää "pestä" nuotiossa. Samoin on toimittu alusvaatteiden osalta. Puuvillaisten tekstiilien polttaminen tulilla ei aiheuta ongelmia sen paremmin ympäristölle kuin ihmisillekään. Ja pääsepähän pikku hiljaa eroon vaatekaappiin kertyvistä kulahtaneista vaatteista.

Pyyheliinaksi käy oikein hyvin sideharsovaippa ja kahlauksissa parhaat jalkineet ovat villasukat, jotka eivät ole liukkaat sen paremmin kivien päällä kuin sammaleissakaan.

Sadesäällä peseytyminen käy hyvin vaippaliinoilla. Ne ovat vahvoja ja hajustamattomia kosteuspyyhkeitä. Jos vaippaliinalla voi puhdistaa vauvan pyllyä, käy se tarvittaessa pesuvälineeksi niin aikuisen naisen kuin miehenkin koko kropalle.

Me kaikki lähdemme vaellukselle lomalle, ei mihinkään henkiinjäämiskurssille, jossa kiusaisimme toinen toistamme. Rinkassa on ruokaa, joka maistuu hyvälle ja selässä kulkee myös tavaraa pieniä herkutteluhetkiä varten. Digestive-kekseistä, sulatejuustosta ja meetvurstista syntyy hyvä leivos kahvin kanssa ja jälkiruuaksi paistetaan ainakin kerran tai kaksi lättyjä, jotka nautitaan kiisselijauheesta tehdyn hillon kera. Suklaamousseakin olemme tehneet Creme Vanillasta. Vaahdotetun vaniljakastikkeen joukkoon on lisätty sulatettua suklaata, suklaarouhetta ja tilkka tummaa rommia. Se vie ihan kielen mennessään!

Aina tulee vastaan yllätyksiä

Joka reissulla eteen tulee tilanteita, joihin ei välttämättä ole etukäteen osannut varautua. Yllätykset on otettava vastaan sellaisina, kuin ne eteen hyppäävät, ei turhaan paisutellen eikä hätiköiden. Hätääntyä ei voi missään tilanteessa, vaan avuksi on otettava terve maalaisjärki. Vuosi sitten yksi joukostamme loukkaantui kaaduttuaan kahlauksessa. Yhdessä mietittiin, mitä tehdään ja potilaaksi muuttunut vaelluskaverimme saatettiin asialliseen hoitoon. Muu joukko jatkoi matkaansa, kun olimme varmistaneet, että kaverimme saa tarvitsemansa avun.

Sen olemme oppineet, että kaveria ei koskaan jätetä. Yksin ei kukaan lähde vessareissua pidemmälle. Jo partiovaelluksia vetäessäni opin siihen, että kuljen viimeisenä. Näin vetäjänä tiedän, että kaikki on edessäpäin ok.

Saariselän vaelluksellamme ei juuri muita yllätyksiä tullut, kuin pettymys siitä, että Porttikoskella oli kyllä sauna, mutta ei kiuasta. Ehkä siitä on jossain mainittu, mutta emme olleet sitä mistään huomanneet. Olimme jo koko reissun ajan hekumoineet ajatuksella, että puolimatkassa pääsemme saunaan. Niin ei kuitenkaan käynyt. Kuka kumma on vienyt kiukaan, miksi ja minne?

Paras hetki

Saunan lauteilla keskustelimme siitä, mikä on parasta vaelluksella. Toiset olivat sitä mieltä, ettei sitä voi viipaloida, kyse on kokonaisuudesta, joka tuo nautinnon pitkäksi aikaa. Omasta mielestäni se on juuri se hetki, kun onnistuneen reissun jälkeen nautitaan yhdessä hyvällä mielellä saunan syleilystä ja peseytymisestä.

Niin. Alkuun palatakseni kerron, että eräs ensikertalainen oli sitä mieltä, että ainoat hermot, jotka reissulla olivat koetuksella olivat vatsahermot, kun naurua piisasi joka käänteessä. Eikös sekin kerro siitä, että naiset osaavat ja voivat vaeltaa yhdessä.

Satu Ojala
Geatkista

Saariselällä joutuu väkisinkin kahlaamaan puroissa. Muorravaarakasta lähdettäessä kohti Pirunporttia jalkakylpy on ensimmäisenä edessä.

Viimeinen nousu vaelluksen päätteeksi sujui hymyssä suin. Kaikki jaksoivat vaeltaa, kantaa omat tavaransa ja ventovieraista tuli viikon aikana melkein siskoja keskenään.

Geatkin kesän vaelluksen ekakertalaiset pääsivät kokeilemaan vaskausta Aittaojalla.

Helaseikkailu polkupyörillä

Kallion Pekka lähettää pyöräilijät matkaan.

Kaksi Pirkkoa ja Kaarina pyöräretkellä.

Turku, Nauvo, Korppoo, Kustavi ja monta muuta paikkakuntaa. Aurinko, tuuli, pyörät, kypärät ja iloinen joukko starttasi Turusta kohti Kaarinaa. Pienen pyörimisen jälkeen kaikki olivat koossa ja matka alkoi vetää kohti Paraista. Tuuli vastaan, mutta mieli oli myötäinen. Matka ensimmäisenä päivänä ylitti seitsemänkymmentä kilometriä,ettei mikään turhan heikkokuntoinen joukko. Ainoa haaveri sattui Paavon pyöränrenkaalle kun orapihlajan piikki teki siihen reijän. Korjaus sujui ja kävi ohjelmanumerosta.

Me viisi vihttalaista ihmeteltiin saariston mäkistä tietä, otti voimille, mutta ei kehdattu tunnustaa logilaisille. Korppooseen päästiin viimein illansuussa. Kallion Pekka oli järjestänyt hienon yöpuun ja saunan Kalliopiilossaan. Ainakin naiset uskalsivat saunasta käydä myrskyisessä meressä. Kiitos Pekka ja Pirkko Kallio kesäkotinne lainasta.

Matka jatkui laivalla, taas pyörillä, lautoilla. Ihailimme keväistä saaristoa, ja aurinko paistoi. Kari ja Pirkko Ihamo olivat tehneet paljon työtä retken onnistumisen eteen ja se onnistui. Kiitos hienosta elämyksestä.

Kaija, Anja, Tapani, Pertti
ja **Pirkko** Vihttasta

Illanvietossa.

Mukavaa retkeilyä polkupyörillä.

Retkilounas keväisessä vihreässä luonnossa.

Tunturilatu ry
55 v
20 01

Susiaiset

Susikyrössä 22.-23.9.2001

Lauantai 22.9.

klo 13.oo Tunturiladun viirin nosto ja avajaiset
18.oo Susiaiskahvit
– pieni suolainen
– makea pulla
– kahvi/tee
– maito, sokeri

Huom! Omat kuksat.

19.oo Susivihkiminen ja uusien susien onnittelu jatkuu rakotulilla laulellen.

Sunnuntai 23.9.

klo 9.oo Susien kokous
11.oo Susilounas Vuontispirtillä (40 mk)

Susiaisten osallistumismaksu 30 mk. Maksu sisältää susiaistunnuksen, juhlakahvit ja juhlatapahtuman. Ruokailut ja majoituksen varaa ja järjestää jokainen itse.

Tervetuloa !

Johtokunta/P.Kramsu

Merikotkia ja kevätesikoita

Neljä viisasta naista ensi kertaa Tunturiladun luontoretkellä Ahvenanmaalla 24.-28.5.2001.

Lehmäntissejä

Kavtsin 10 hengen joukko liittyi helatorstaina lennossa Turun linja-autoasemalla 20 ovtsilaisen luontoretkeilijän porukkaan. Olimme matkalla Ahvenanmaalle etsimään merikotkia ja kevätesikoita. Matkaamme ohjasivat Marja Kavtsista ja Tuula Ovtsista. Suuntasimme aluksi Kustavin rantaan. Autossa Marjatta kertoi Kustavin historiasta ja elinkeinoista. Ahvenanmaan itsehallintoon tutustuttiin Jukan johdolla.

Koska olimme matkalla ruotsinkieliselle alueelle, Marja opetti meille joka päivä ruotsinkielisen sananlaskun. Ensimmäinen teksti "***Den som spar han har***" on vapaasti tulkittuna: "Sillä joka säästää, on mistä ottaa."

Kustavista matka jatkui lautalla Brändöhön. Perillä kevyiden matkaeväiden jälkeen kirkkaaseen liemeen keitetty siikasoppa ja Ahvenanmaan pannukakku luumuhillon kera maistuivat taivaalliselta.

Heti ensimmäisenä iltana tutustuimme mustakurkku-uikkupariskuntaan majapaikkamme rannassa. Upeita tyyppejä! Illalla kiertelimme lähikallioilla tiirailemassa lintuja ja kuvaamassa kasveja ruohonjuuritasolta. Joskus piti mennä tosi matalalle. Keskellä polkua kasvoi pikkuruinen mäkilemmikki. Kevätesikoita kasvoi joka puolella. Kotonahan niitä näkee vain kukkapenkissä. Myöhemmin matkalla kuulimme, että ruotsinkieliset kutsuvat kevätesikkoa Pyhän Pietarin avaimiksi. Tarun mukaan Pyhä Pietari pudotti avaimensa maan pinnalle ja kiuru palautti avaimet Pietarille. Ikään kuin kiitoksena putoamispaikkaan syntyivät kevätesikot. Me suomenkieliset olemme paljon karumpia nimetessämme kukkia, kevätesikkoakin on kutsuttu maitokukaksi ja lehmäntissiksi, jota se kieltämättä muistuttaa.

Sotatantereita demilitarisoidulla alueella

Aamulla lähtö oli klo 5.50. Kuinka ollakaan, "Pipa-kukko" herätti meidät varmuuden vuoksi jo puoli viisi. Kun kello sitten varttia yli viisi soi, aamukahvitkin oli juotu.

Aikainen lähtö johtui siitä, että tilattu lauttavuoro Brändöstä Vårdön saarelle lähti pian. Laivalla saimme kiikariin merikotkan! Sen liito on upeaa. Päivän sananlasku "***Morgonstund har guld i mun***" piti paikkansa. Suomalainen vastine voisi olla: Aikainen lintu madon löytää, vaikka me löysimmekin madon sijasta merikotkan.

Lautalla oli kylmä. Vaikka aurinko paistoi, tuuli oli pureva. Kannella oli pakko vetää hanskat käteen ja pipo päähän. Sään ei ollut suurempia muutoksia odotettavissakaan.

Bomarsundin raunioilla Iitu kertoi vuonna 1854 käydystä Oolannin sodasta. Mielikuva engelsmannin kolmen sadan laivan hyökkäyksestä mureni. Oikeasti niitä laivoja oli 44! Ennen matkan jatkamista tapauksesta kertova balladi kaikui moniäänisesti. Bomarsundissa näimme ensimmäiset seljakämmekät eli ruotsiksi Adamin ja Evan. Kävimme keskustelua, onko Adam se keltainen vai sinipunainen. Me päätimme, että Eva on se komeampi eli sinipunainen.

Kastelholman linnan avajaisia oli vietetty viikkoa ennen vierailuamme vuosien restauroinnin jälkeen. Ahvenanmaalainen taiteilija oli Kastelholman entisöinnin innoittamana tehnyt upeita tauluja ja muita käsitöitä näyttelyksi linnan eri osiin. Opas kertoi linnan vaiheista, eri rakennuksista, linnassa asuneista ihmisistä, linnan tuhoista ja uudelleen rakentamisesta. Marja kertoi Jan Karlsgårdenin ulkomuseossa juhannussaloista, joita Ahvenanmaalla löytyy 70. Joka kylällä on oma salkonsa. Ulkomuseon vajoissa oli esillä vanhan ajan käsityöläisten työvälineitä. Joukolla ratkaisimme, mitä milläkin tehdään. Tapetintekoprässin tunnistaminen aiheutti meille päänvaivaa. Pihalla mestari ja kisälli näyttivät, kuinka aitoa pistoaitaa tehdään. Ohuet kuuset kiertyivät kahdeksikkoon tukipylväiden väliin ja paksummat puut ladottiin sitten paikalleen. Ammattitaitoista työtä on aina ilo seurata.

Huiputimme Ahvenanmaan korkeimman kohdan, Orrdalsklintin, joka on peräti 129 metriä korkea. Suuri osa rinnettä kiivetään portaita pitkin. Niitä oli niin monta, että matkalla sekosi laskussa. Ylhäältä näimme Myrskyluodon Maijan Simskälan saariston, muutamia tuulivoimaloita ja paljon metsää.

Ahvenanmaa on Oolannin sodasta lähtien ollut demilitarisoitu alue. Alue on siitä huolimatta ollut miehitettynä sekä ensimmäisen että toisen maailmansodan aikana. Muun muassa Hammarladin Sålikseen rakennettiin kanuunapatteristo. Ruotsin armeija hävitti patterin ensimmäisen maailmansodan tiimellyksessä. Vielä tänä päivänä haa- vat Sålisbergetissä todistavat taisteluista.

Ahvenanmaan toiseksi korkeimmalle vuorelle, Getabergetillä (98 m) Soltunassa kipusimme bussilla. Vuorella oli tosi jykevä näkötorni, jossa saattoi avata pienen pienet ikkunat valokuvausta varten.

Illaksi siirryimme Hammarlandiin, jossa moni kertoi kulkeneensa aikaisemmin pyöräretkillään. Rannassa oli haahkoja ja joutsenia. Ainakin 20 yksilön silkkiuikkuyhdyskunta oli majoittunut mökkien edustan lahdelmaan.

Myrskyluodon Maijan kotona

Pipa herätti taas anivarhain, mutta siitä huolimatta varsinaiset bongarit olivat jo palaamassa aamulenkiltään. Yhteisellä aamuretkellä Skarpnåtön rantakalliolle bongasimme ison kuusen latvassa merikotkan hienon sivuprofiilin. Tuulalla ja Liisalla oli kiikareilla tiirailuun ihmeelliset jalustat. Sinipiiasta saa kiikarin alle tosi upean staijikepin, joka ehkäisee käsien väsymistä lintuja staijattaessa eli katsoessa.

Tuula kertoi, että tyrnimarjapensaissa on tyttö- ja poikapensaita ja ne tarvitsevat aurinkoisen kasvupaikan. Siksi ne ovatkin aina uloimpana veden äärellä. Päivän mietelause oli "***surt sa räven om rönnbär***", happamia sanoi kettu pihlajanmarjoista. Sanoisikohan se samoin tyrnimarjasta?

Laakeat kivet synnyttivät rannalla spontaanisti voileivänheittokisan. Voittajiksi selvisivät Maija ja Seppo.

Myrskyluodon Maijan kotitalon kuvauspaikka oli vaikuttava. Talo on nyt kalustettu 1700-luvun tyyliin. Siihen aikaan peilikin tehtiin kahdesta lasista, ettei tarvinnut maksaa ylellisyysveroa. Meidät kahvitettiin pitkien täyspellavaliinoilla peitettyjen pöytien ääressä. Talon tytär toimi oppaanamme.

Oli mukava kuulla juttuja Myrskyluodon Maijan kuvauksista. Perhe oli ajatellut kuvausryhmän tulevan pariksi viikoksi, mutta kuvaukset kestivätkin yli vuoden. Jonkin aikaa myöhemmin viereisellä tiellä pysähteli autoja. Ihmiset halusivat nähdä Maijan talon luonnossa. Siitä alkoivat opas- ja kestityshommat.

Terttu kertoi matkalla Eckeröön Ahvenanmaan postimerkeistä ja Leena vanhasta postireitistä. Vuodesta 1984 Ahvenanmaalla on ollut omia merkkejä ja vuonna 1993 perustettiin oma postilaitos. Vuonna 1828 Tukholman ja Pietarin väliselle postireitille rakennettu Eckerön upeassa Posti- ja tullitalossa oli näyttely ahvenanmaalaisten nykytaitajien käsitöistä. Postitalon lähellä kasvoi harvinainen ja kaunis lilanvärinen jauhoesikko.

Uudessa metsästys- ja kalastusmuseossa Eckerössä Örjanhirvi toivotti meidät hymyilevänä tervetulleeksi. Viereisten venevajojen kattoja jäljittelevä museon katto oli saanut toisen palkinnon Kaunein katto -kilpailussa muutama vuosi sitten. Tapani tullivirkailija esitteli asiantuntevasti museota ja kertoi sivussa juttuja seudulta ja ihmisistä.

Kolmantena iltana kämppäperheemme kasvoi, kun Hilkka ja Aune Ovtsista tulivat rikastuttamaan elämyksiämme.

Illansuussa kiertelimme Eckerön kallioilla, näimme purjeveneitä ja valtavia haahkaparvia. Sataman aallonmurtajassa pesi paljon riskilöitä. Rannalla tutustuimme käärmeenpistoyrttiin.

Joutsenet pesivät tienpenkalla

Ramsholmenin lehdossa tutustuimme sipulilta tuoksuvaan karhunlaukkaan. Aikoinaan lehmät laidunsivat lehdossa ja niistä lypsetty maito maistuikin sipulilta. Harvinainen kirjava pikarililja sai kuvaajat kontilleen. Lehdossa oli valtavia saarnia, kelta- ja valkovuokot peittivät maan upeana mattona.

Torpfjärdenissä joutsenet pesivät ihan tienpenkalla. Lähistöllä oli huojuva lintutorni, jonne kiipeäminen oli tosi jännittävää. Palkkioksi sieltä näkyi koko Torpfjärdenin lintulahti, jonka rannoilla joutsenet pesivät. Vedessä oli lukuisten joutsenten lisäksi paljon taveja ja jo tutuksi tulleita mustakurkku-uikkuja. Mitenkäs se päivän teema menikään? "***Det är bättre att ha en fågel i handen än tio i skogen.***" Parempi pyy pivossa kuin kymmenen oksalla. Mutta meistä ne linnut ovat luonnossa parhaimmillaan.

Matka jatkui Nåtön pähkinäpuulehtoon, jossa seljakämmekät kukkivat runsaslukuisina. Pikkutikka ilahdutti meitä hyppelehtien puun oksilla. Kuvasimme miehenkämmekkää ja Eckeröstä tuttuja jauhoesikoita.

Matkalla eteenpäin Sakari kertoi Ahvenanmaan vanhasta elinkeinosta kalastuksesta sekä kalankasvatuksesta. Pauli kertoi tuulivoimaloista. Eivät ne Ahvenanmaan 11 tuulimyllyä välttämättä kaunistuksia luonnon keskellä ole, mutta niiden tuottama energia on varsin saasteetonta.

Aurinko alkoi lämmittää niin, että villahousuihin pukeutuneet alkoivat voipua. Merivesi ei kuitenkaan matkamme aikana lämmennyt yli kymmenen asteen.

Illalla kokoonnuimme Föglön majapaikan upeaan saunarantaan kalliolle syömään Marjan ja Paulin loihtimaa ilta-ateriaa. Tarjolla oli savustettua aitoa merilohta ja leipää.

Nokka kohti kotia

Viimeisenä aamuna nukuimme pitkään ja reippaina piipahdimme aamu-uinnilla. Tupasiivouksen jälkeen koko konkkaronkka lähti lenkille pitkin kallioita. Karikukko tepasteli edestakaisin pitkin luotoa, muutama joutsen ja erilaiset lokit hautoivat ja puolustivat pesiään.

Kasseja autolle raahatessa Leena huomasi linnun liitelemässä taivaalla. Vieressä Tuula katsoi kiikarillaan ja kertoi sen olevan merikotkan. Leena oli tosi pollea, kun oli tietämättään ikään kuin itse bongannut tällaisen harvinaisuuden, jota sitten moni tuli kanssamme ihailemaan. Merikotka jätti meille jäähyväiset majapaikan isännän kanssa.

Viimeisen päivän teema oli "***borta bra men hemma bäst***" eli muu maa mustikka, oma maa mansikka. Kiitos järjestäjille retkestä, joka oli kaikin puolin nappijuttu. Kuinka viiteen päivään voikaan mahtua niin monta lintua ja kukkaa – ja se kaikki muu ihana.

Tilastojen mukaan Ahvenanmaalla käy vuosittain miljoona turistia. Tänä vuonna siis miljoona kolmekymmentä.

Iitu, Leena, Marjatta ja Pipa Kavtsista

Käytännön vinkki: Marjatalla ja Pipalla oli kätevät lakanapussit, oikein silkistä. Niissä on ikään kuin alus- ja päällyslakana yhdessä ja sinne ryömitään itse sisään peitteen sijasta. Tosi kätevää. Nyt ei muuta kuin Kiinaan silkin ostoon!

Aamulla ennen lähtöä Kiviniemestä. Kuva Teuvo Väisänen.

Viimevuotisten arpajaisten pääpalkinnon, polkupyörän, voitti Antti Lahtinen Kokemäeltä. Palkintopyörän luovuttivat kerhon ensimmäinen puheenjohtaja Aarno Lehtisalo ja kerhotoimikunnan jäsen Juhani Lahtinen.

Kolin kansallismaisemissa

Sotkamolaisena olen ihastunut Vuokattiin, mutta täytyy sanoa, että Koli on vielä komeampi. Kumpelaiset järjestivät jo viime vuonna retken Herajärven kierrokselle ja tänä keväänä uudestaan. Oktalaiset olemme olleet molemmilla kerroilla mukana. Keväinen Kolin maisema, sen valtaisat kielorinteet, menneisyydestä kertovat talojen paikat, kukkivat tuomet, lintujen innokas laulu ja toverijoukko, - kaikki se saa minut aivan 'polvilleen ". Muistin taas kansakoulussa oppimaani laulua.-

Nouse tuonne kunnahille,
katso maatas kaunista.
Silmäele laaksonpohjaa,
nurmen kukkaloistetta.
Näe kuinka laine huuhtoo
järven rantaa vihantaa,
siispä huuda alas laaksoon.
- Kaunis olet synnyinmaa,
kaunis olet synnyinmaa.

Teimme retken 26 - 27. toukokuuta. Kokoonnuimme Ukko-Kolille kello kymmeneksija menimme tutustumaan luontokeskukseen, katsoimme multivideoesityksen Kolista ja se oli vaikuttava. Pirunkirkko oli seuraava kohteemme. Menimme sinne autoilla ja kolusimme paikan niinkuin seikkailuikäisen kuuluukin. Ja taas autoihin. Nyt ajettiin Kiviniemen retkeilykeskukseen ja itsekukin etsi majapaikkansa. Jo oli Iiikunnan vuoro. Lähdimme kävelemään polkua Ahvenlammen kämpälle. Puolivälin taukopaikalla keitettiin mojovat kahvit ja juttua piisasi. Puheliaimmat jäivät tulille istumaan, kun "kevytkenkäiset" pinkoivat kämpälle asti. Sieltä kun palattiin olikin oikea nälkä ja ruoka kelpasi. Loppuilta oli rattoisaa saunomista, makkaran paistoa ja laulamista.

Aamun koittaessa taivas kirkastui lopullisesti ja niin lähti jono taivaltamaan rupatellen kukkakedon halki Herajärven kierroksen itäistä puolta. Pian saavuimme salmen rantaan ja yli meno oli kapulalossilla. Vaikka eihän se entisaikainen kapulalossi ollut, olipahan sellainen käsin vedettävä. Jonkin matkan päässä oli vielä toinenkin salmi ylitettä-vänä samalla tavalla. Maisema oli lehtometsää ja linnut hoitivat sunnuntaisen liturgian oikein kiitettävästi.

Tulimme entiselle asuinpaikalle, jonka nimi on tipahtanut matkalla muististani. Rakennukset olivat voikukkien keskellä järveen viettävällä rinteellä, rannassa taukopaikka. Olikin jo välipalan aika. Siinä tulilla istuen suunnittelimme ensi kevään retkiämme. Heitimme kumpelaisille hyvästit, - he palasivat takaisin autoilleen ja me kävelimme Kolille. Siellä olivat jo automme odottamassa. Raimo kumppaineineen oli ne sinne ajanut. Niin alkoi kotimatka kiitollisin mielin.

Herajärven kierros ja Koli! Suosittelen.

Liisa Haapalainen

Kävely päättyi Ukko-Kolille. Kuva Teuvo Väisänen.

Viisivuotias satakuntalainen

Tunturikerho Geatkin toiminta on viiden ensimmäisen vuoden aikana painottunut hiihtoja vaellusmatkoihin. Hiihtämään on viety väkeä lähinnä Levin ja Ylläksen suuntaan. Vaelluksilla ovat käyneet omina ryhminään niin miehet kuin naisetkin, naisilla on jopa kaksi omaa vaellusta kesän ja syksyn aikana.

Vaellukset ja hiihtomatkat sekä kerhoillat ovat herättäneet eniten kiinnostusta alusta asti. Sen sijaan meillä toteutuu monissa muissakin yhdistyksistä ja kerhoista tuttu piirre, sääntöjen määräämiin kokouksiin ei ole tungosta.

Hiihtomatkoja on tehty pääsiäisen tienoilla kerhon jokaisena toimintavuotena. Osanottajia on ollut ihan mukavasti, osa lähtee kanssamme hiihtämään ja lasketteIemaan jo ties monennettako kertaa. Hiihtoreissujen vetovastuun on viime vuosina ottanut harteilleen Leena Vilppala, joka varaa majoitukset ja kuljetukset, huolehtii ruuista ja keittäjistä ja suunnittelee tarvittaessa päivän hiihtolenkit, mikäli osa haluaa hiihtää ryhmässä.

Leena on myös junaillut melontaretkiä, jotka nekin ovat keränneet pikku hiljaa enemmän suosiota osakseen. Retket ovat suuntautuneet Satakunnan halki virtaavalle Kokemäenjoelle sekä pohjoisen melontareiteille.

Miesten vaelluksia on takana kolme ja viime aikoina vetovastuun on kantanut Petri Ääri. Miesten reissut ovat suuntautuneet Lemmenjoelle, mutta tänä syksynä kohteena on Saariselkä.

Naisten vaelluksia on takana kahdeksan ja yhdeksäs alkamassa. Osanottajamäärät ovat vaihdelleet 19 ja kuuden välillä. Vetäjänä on toiminut kaikilla reissuilla allekirjoittanut. Suosikkikohteita ovat Kevo ja Lemmenjoki, mutta kahteen otteeseen on vaellettu myös Saariselällä. Syksyn reissuilla kohteena on jo useamman vuoden ajan ollut Lemmenjoki, jonka kultamaisemiin on kuljettu monesta eri suunnasta. Viime syksynä matkaan lähdettiin Kittilän tien varresta, nyt syksyllä valtaisaan puistoon tutustutaan lähtemällä liikkeelle Angelista. Naisten vaellusviikoiksi ovat vakiintuneet viikot 30 ja 36. Ensi vuonna kohteina ovat todennäköisesti jälleen kesällä Kevo ja syksyllä Lemmenjoki. Joukkoon mahtuu hyvin mukaan ja joka reissulla on ollut ensikertalaisia.

Vaskausta Huittisissa

Geatki on pyrkinyt erilaisin tempauksin tekemään toimintaansa tunnetuksi. Koska kerhon pääpaikaksi on muodostunut Huittinen, jossa merkittävä osa jäsenistöstä asuu, monet tapahtumat on pidetty myös Huittisissa. Huittisten päivien aikaan elokuussa on keskelle peltoa tehty kultakylä ränneineen. Kullanhuuhdontaa on myös opetettu nuorisolle, sillä koulujen liikuntapäivään rakennettiin taannoin myös kultakylä, jossa ammattilaisen otteita oli esittelemässä ja kullankavuusta kertomassa Topi Heino Lemmenjoelta.

Geatkilaiset kokosivat vuosi sitten valokuvistaan näyttelyn, joista tehtyjä suurennoksia kaupattiin myös yleisölle.

Rahanhankinta on varmasti kaikille kerhoille oma ongelmansa. Geatki ei ole matkoja ja muita reissuja järjestäessään tavoitellut keräävänsä suuria voittoja. Sen sijaan viime vuonna kerho järjesti arpajaiset, joiden tuotolla on toimintaa jonkin aikaa pyöritetty. Omia kokoontumistiloja ei ole, kokouksia pidetään milloin missäkin. Varoja ei ole liiemmin kertynyt, mutta emme ole veloissakaan. Sen sijaan olemme pyrkineet viljelemään Lapin kipinää satakuntalaisiin sydämiin. Uskon, että olemme siinä onnistuneetkin.

Satu Ojala
Tunturikerho
Geatki

Ykin sillan muistolaatan paljastustilaisuus

Tilaisuus alkaa klo 13.00 ja on ns. päivätapahtuma. Kultalan Kruunun Stationin alueella on Metsähallituksen 8 hengen varaustupa, joka on varattu Tunturiladulle ja sinne on mahdollisuus majoittua 20.-21.9.2001 väliseksi yöksi. Myös Kruunun Stationin alueelta on Tunturiladulle varattu ns " Väentupa " yöpymiseen. Väentuvassa on mahdollisuus yöpyä 19.-21.9.2001 välinen aika, tilaa on 10 hengelle. Molempien kämppien yöpyjiltä perimme maksua 30 mk/ henkilö/yö, joka peritään paikanpäällä ja lopun kustannuksista maksaa Tunturilatu.

Alueella on mahdollisuus yöpyä myös omissa teltoissa ja varaustuvan yhteydessä olevalla autiotupapuolella, jos on vapaata.
Autojen pysäköinnin Villipohjola ohjaa Pahaojan parkkipaikalle, josta 12 km kävely.
Polku parkkipaikalta riippusillalle on merkitty Pahaojan kampan kautta oranssi / keltaisella värillä suorakaiteen muotoisilla pilkoilla.

Muistolaatan paljastuspäivän ohjelma 20.09.2001:

klo 7.00 lähtee ohjattu ryhmäkävely parkkipaikalta riippusillalle
8.30 lähtee toinen ohjattu ryhmäkävely parkkipaikalta riippusillalle niin että olisimme perillä n. 12.30. Toki jokainen voi lähteä kävelemään riippusillalle sitä mukaan, kun saapuu parkkipaikalle, tai tulla juhlapaikalle jostain muusta suunnasta.

Tilaisuus alkaa
Musiikkiesitys
Tilaisuuden avaus/Tunturilatu
Ykin siltojen historian esittely
Metsähallituksen tervehdys ja laatan paljastus
Musiikkiesitys
Kävely vanhoille siltapaikoille (halukkaille)
Kahvitarjoilu varaustuvalla Kruunun Stationin alueella, vapaata rakentamisen muistelua
Tulitikkurasioiden jako
Tutustuminen Kruunun Stationin museorakennuksiin
Majoittuminen tai susiaisiin lähtö

Kaikille tilaisuuteen osallistujille jaetaan muistoksi käynnistä lyhyellä historialla oleva tulitikkurasia, täyttäähän Tunturilatu tänä vuonna 55 vuotta.

Pyytäisimme sinua ilmoittautumaan 31.8 2001 mennessä majoituksen ja muun järjestelyn takia osoitteella Markku Salminen, Vuoritie 24, 04400 Järvenpää, puh. koti 09 - 2919916 tai GSM 040 - 548 4600.

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. 03-675 9061 ilt. ja viikonl. tai osoitteella Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna.
Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á hinta	Viitenro
50-vuotishistoria-teos	120,-	220
Jäsenmerkki	10,-	123
Pinssi	10,-	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	1,-	123
Eräretkeilyn perusteet	70,-	152
Balggis-polku	10,-	165
Juhlakuksa	70,-	204
Susimerkki	30,-	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	40,-	123
Kämppien avain	500,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	8,- /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	12,-/kpl/12 kpl liuska	
Erä-SM toimitsijaliiviä varustettuna kisatunnuksella on vielä myynnissä kokoja XL ja XXL		
Liivi fleece-vuorilla	260,-	330
Kisatunnus	20,-	330

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA
Tunturiladun pankkitili on Leonia 800015-135331 ja tälle tilillemaksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenten jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Leonia:n jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT
Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viite-numeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 20,-/vrk/hlö.
Kämppien viitenumerot ovat:

Susikyrö	505
Susi-Talas	602
Susi-Kiisa	709

Yhteydenottoja odotellen !
Syyskesäterveisin !

Marja-Liisa Mäki

RETKIMUISTIO VUONNA 2001

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt saatte selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä.

Elokuu		
16 - 19.8	Polkupyöräretki Vanhaa Hämeen Härkätietä Turku - Hämeenlinna	Kuokte
27.7 - 5.8	Vaellus Pohjois Ruotsi - Kilpisjärvi	Logi/Vihtta
Syyskuu		
20.9	Ykin sillan muistolaatan paljastus Ivalojoen Kultala riippusilta	Tunturilatu
14 - 21.9	Retkeilyä Pöyrisjärven maastossa	Njeallje
14 - 23.9	Ruska ja susiaismatka Kiisalle Susikyröön	Logi/Vihtta

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja - autokuljetuksilla. Hyppää kyytiin, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan.
Retkimuistion aineiston pyytäisinkin toimittamaan osoitteella: Markku Salminen Vuoritie 24 04400 Järvenpää puh.koti 09 - 2919916 matkap. 040 - 548 4600

Retkitoimikunta

TOIMINTAMUISTIO

2001

24.–26.8.	Kesäpäivät Geatkin isännöiminä (Geatkin 5-vuotisjuhla) (Pitkäjärven urheiluopisto, Kokemäki)
1.–8.9.	Tsietsan kerhoviikko Susi-Talaksella
6.–9.9.	Erävaelluksen SM-kilpailut Orivedellä
8.–15.9.	Kumpen kerhoviikko Susi-Kiisalla
15.–22.9.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla
17.–22.9.	Talkooviikko Susikyrössä
20.9.	Yksinsillan muistomerkin paljastus
22.9.	Susiaiset Susikyrössä
27.–28.10.	Suomen Ladun syyspäivät ja liittokokous Riihimäellä
10.–11.11.	Syyskokous ja iltajuhla Kavtsin isännöiminä Helsingissä (Tunturiladun 55-vuotisjuhla, Karjalatalo)

2002

22.–24.3.	Kevätpäivät ja kevätkokous Kajaanin Joutsenlammella Oktan isännöiminä
29.3.–1.4.	Pääsiäinen
2.–6.4.	Tsietsan kerhoviikko Susikyrössä
13.–20.4.	Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
elokuussa	Kesäpäivät Tsietsan isännöiminä
18.–20.10.	Syyskokous ja Susiaiset Kavtsin isännöiminä (Kavtsin 30-vuotisjuhla) (Holma, Klaukkala)

Login yhdistetty RUSKA-SUSIAISMATKA

Logi järjestää yhdessä Vihttan kanssa yhdistetyn ruska-susiaismatkan Lappiin 14. – 22.9.2001 seuraavasti: lähtö Turusta pe 14.9. klo 18 /Kasken- ja Kupittaankadun kulma, Tampere noin 20.20, Vaasan linja-autoasema noin klo 23.20. Jos joku haluaa Susikyröön menomatkalla ajamme sen kautta. Muuten ajamme Palojoensuun kautta Hettaan, josta vaeltajilla mahdollisuus lähteä Susikyröön. Hetasta bussi jatkaa Kautokeino – Karigasniemi – Susikiisa; Login kämpän varaus on viikolla 38. Takaisin lähdemme Kiisalta la 22.9. aamulla susiaisiin Susikyröön, josta lähdemme paluumatkalle su 23.9. klo 9. Matkan hinta 550 – 750 mk riippuen osallistujamäärästä. Maksut Login tilille Merita 220518-41730, viite 275.

Ilmoittautumiset 1.9. mennessä: Kalevi Kanerva 02 – 2366270 tai 040 – 7331765 ja Paavo Kramsu 02 – 4698449 tai 040 – 7062764. Vihttalaiset Pirkko Westergård 06 –3178058.

Tunturiladun tupien välinen kolmio

Tunturiladun kolmannen oman tuvan valmistuttua v. 1982 Utsjoen kairaan, Nuvvuksen kylään ideoi Hemmo Kivilaakso tupien välien vaeltamisen, esim. kahden viikon vaelluksina. Kartalle tulisi kolmio tuvalta toiselle. Yhden sivun matkaksi kertyy helposti susivaelluksen vaatimat 300 km. Jostain syystä näitä tupien välisiä vaelluksia ei ole liiemmälti tehty. Tiedossani ei ole kuin kuusi henkilöä, jotka ovat kulkeneet kolmion kaikki välit. Näistä kaksi, jotka ovat sen tehneet sekä sulanmaan että lumien aikana.

Allekirjoittanut on kolmion kulkenut hiihtämällä. V. 1983 väli Susikiisa-Susikyrö, v. 1984 Susikiisa-Susitalas ja 1986 Susikyrö-Susitalas. jokaisen välin hiihtäminen kesti 14 päivää.

Reitit ja muutama muistelo kulkemistani retkistä.

Susikiisa-Susikyrö 2.4.-15.4. 1983

Auringossa lähdettiin, mutta lumisade alkoi ennen Kuivin tuvalle pääsemistä. Reitti kulki Kuivin tuvan kautta Ruktajärvelle. Yövyimme molemmissa tuvissa. Hanki alkoi pettää. Tavoitteena oli Suorra Avdshi, mutta sinne emme päässeet upottavan hangen vuoksi. Seuraavana päivänä se onnistui. Sosekeli tuntui jatkuvan. Mietimme miten päästemme jatkamaan vaellusta! Ainoa mahdollisuus oli kulkea poroaidan viereistä kelkanjälkeä Angelin tielle ja sitä pitkin etelään päin. Yövyimme Tsiuttasvaarassa. Angeliin kuljimme vielä tietä myöten ja siitä kelkanjälkeä pitkin Stuorra Pogen tuvalle. Ilmat oli kyllä aurinkoiset ja lämpimät mutta yöksi ei tullut toivomaamme pakkasta.

Stuorra Pogen jälkeen tuuli kääntyi pohjoiseen, hanki alkoi kantaa. Matkanteko alkoi sujua, Vaskolompolo, Jorbavaara, Korsatupa, Vietkapuoldsa ja Pieni Kuolajärvi melkein vilahti ohi. Hanki kesti kävellä. Viimeisenä aamuna Kuolajärvellä söimme loput eväät ja lähdimme kohti Susikyröä. Vaellukselle kertyi matkaa 334 km.

Susikiisa-Susitalas 8.4.-21.4. 1984

Lähdimme auringossa, lopun rännässä. Madjoen tuvalla yövyimme ensimmäisen yön. Reitti kulki Skallovarrin poroerotuspaikan kautta. Kuljimme Inarin pohjoispuolella. Vetsijärven ja Stuorra Tievjan kautta Opukasjärvelle. Maisema tasaista, tuuli vastaan, pakkasta. Kylmää.

Stuorra Tievjalla hiihdimme suuntaan 15, näkyvyyttä ei liiemmin ollut, ja yövyimme lumikuopassa jossain jokipainanteen koivikossa. Seuraava yö Opukasjärvellä. Siitä lähdimme Sevettijärven kautta Sollamusjärvelle, jossa yövyimme. Illalla alkoi sataa lunta, joka hidasti matkantekoamme. Yövyimme Tuulijärvellä tunnelmallisessa poropirtissä. Jatkoimme vuoroin auringossa vuoroin vesisateessa reittiä Tsurnuoaivi, Kapperijärvi ja Piilola. Yhden yön olimme Sarren mökillä Sammakkoniemessä. Siellä saimme lämmittää saunan. Jatkoimme rajan pintaa ja yövyimme ennen Nellimiä Paatsvuonossa. Nellimissä kävimme tervehtimässä Ella Sarrea ja hänen vanhempiaan. Edellisenä syksynä olimme Tampereen Saamelaiskäsityötapahtuman johdosta tutustuneet häneen ja saaneet apua näyttelyn järjestämisessä.

Matka jatkui Haapakurun kautta, jossa vielä yövyimme, Susitalakselle. Tämän välin pituudeksi tuli 288 km.

Kylmä lounas Stuorra Tievjalla, matkalla Susi-Kiisalta Susi-Talakselle

Telle ja Saka majoitteen pystytyksessä. Paikka: Jokiuoma Suorra Tievjan jälkeen.

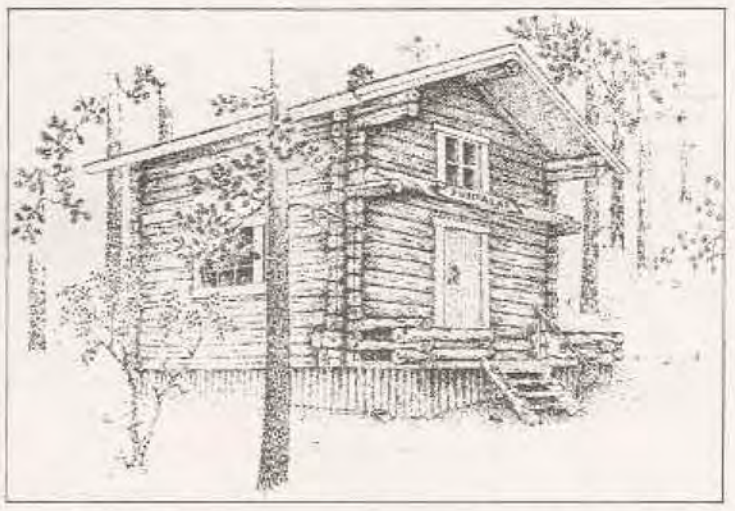
Aurinkoinen Rulla-aapa matkalla Susikyröstä Susi-Talakselle. Ahkio kulki kevyesti tasaisella kelkkauralla.

Susikyrö-Susitalas 14.4.-25.4. 1986

Tämä matka alkoi räntäsateessa, Kuolajärven, Vuodnosjohkan kautta Housuselkään. Taidetaan tuntea paremmin Karhakkamaana. Matkanteko jatkui monen aapasuon kautta poroaitaa seuraten. Komean Naskaman jälkeen yövyimme Paaraskallan tunnelmallisessa tuvassa. Menesjärven tien ylitimme Lauttaselän kohdalta. Rulla-aapa oli edessä. Tasainen maasto jatkui. Seuraava yö oli laavuyö. Pakkasta -30°. Hyvin pärjättiin. Vanha Uijemi oli hieman siirretty, ja vaihtanut nimensä Kivikkopuroksi. Hirsien välissä vielä puhtaan keltaiset karhuntaljat. Uijemin jälkeen matka jatkui auraamatonta metsätietä Purnumukkaan. Ennen tien ylitystä yövyimme vielä ulkona. Siirryimme tien yli Saariselän puolelle. Hiihtelimme Kopsuksen kautta Suomun Ruoktulle. Jo vain alkoi olla muitakin kulkijoita. Siitä Luirojärven kautta edellisenä kesänä uudelleen rakennetulle sudenpesälle. Hyvät tasaiset hiihtomaat olivat muuttuneet mäskiksi. Snellmanin kautta Vuoksijärvelle, jossa taas laavuyö. Matka alkoi olla lopussa. Vielä yksi yö enne Susitalasta. Sen olimme yhdessä, mielestäni tunnelmallisimmista tuvista. Oven päällä lukee Tunturikoto, joka myös Karhumorostona tunnetaan. Seuraava päivä oli viimeinen. Lumisade ei haitannut vaellustamme aloituspäivää lukuunottamatta koko matkalla. Myös keli oli hyvä. Tätä reittiä kulkien tämän sivun pituudeksi kertyi matkaa 319 km.

Aika kuluu nopeasti. Melkein 20 vuotta on kulunut kolmion ensimmäisen sivun hiihtämisestä. Onpa hienoa että tuli tehtyä. Tuskin enään jaksaisin näitä hiihdellä. Tätä kolmiota oli kanssani hiihtämässä Tellervo Mäenpää ja Sakari Karri Kolbmasta.

Terttu Civil, Kolbma Nokia

KÄMPPÄKORTIT á 1,-/kpl (3 erilaista) TILAA!